

Indiai titkaim - 20 - Bulgária útjain

2011 január 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

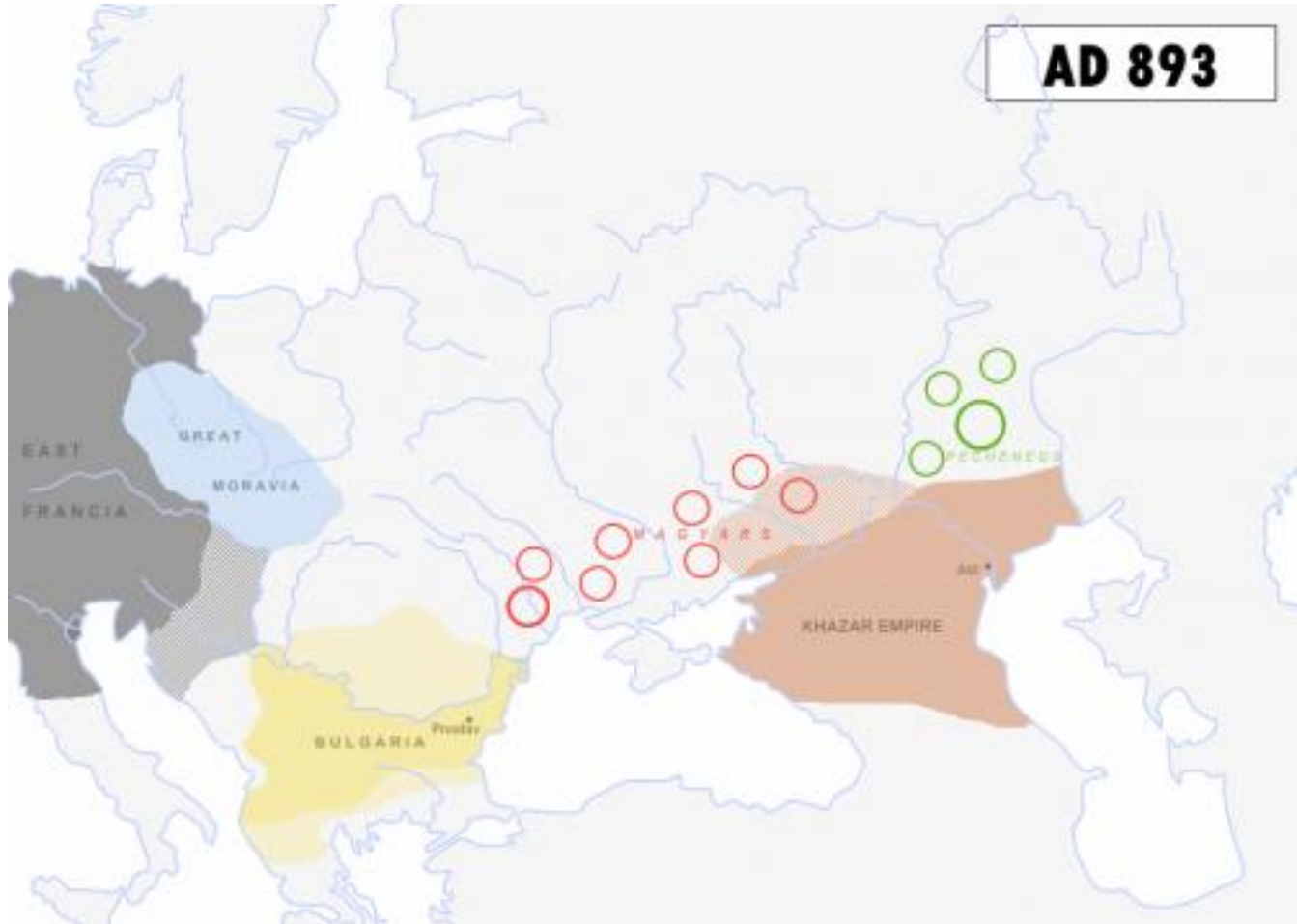
5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

December 14-e volt, hideg téli nap. Már dél is elmúlt, mire végre átkeveredtünk a Dunán, Vidinnél. Romániát elhagyva Bulgáriába jutottunk el.

Korábban nem jártam Bulgáriában (sem). A kelet-európai rendszerváltások sorozata után jártunk. Bulgária földjén jártunk. Gyakorlatilag rokonoknál. E terület tartozott a hatalmas Hun Birodalomhoz, majd később, amikor a türk nyelvet beszélő bolgárok ide érkeztek. Legendás uralkodójuk, Aszparuh Kán a VII. században jött erre a földre és a jogot emlegettek, Attila leszármazottjának tekintette magát.

Testvérek lennének? Magyarok és bolgárok? Küzdöttek a Bizánccal, majd fél évezreden át az oszmánok ellen. Nyelvet váltottak, írást, vallást... Török után jött a szovjet. Bulgáriában Todor Zsivkov olyannyira be akart nyalintani a nagy testvérnek, hogy a városi legenda szerint szerette, volna, ha Bulgária lesz a Szovjetunió 16. szocialista szövetségi köztársasága.

1993-ra már a múlté volt a szocialista korszak (persze csak annyira, mint nálunk), Visszajött Horn, a bolgároknak is a maguk „szociáldemokratái”. 1993-ban azért kevesen gondolták nálunk, Magyarországon és Bulgáriában is, hogy egy évtizeden belül a NATO, majd az Európai Unió tagjai leszünk.

Bulgáriában kb. 7,6 millióan élnek, fővárosa Szófia 1,2 millió fővel. Hozzánk hasonlóan itt is csökken a népesség.

Vidinnél a Duna éles kanyart vesz, s egy ideig a közelében haladtunk, követve folyásirányát. Bulgáriát keresztülszelve Törökországba igyekeztünk. Vidin után elértük Dunavtsi faluját. Bulgáriában 28 megye van, e falu is Vidin megyéhez tartozik.

Majd hosszú ideig utaztunk a Duna partján, míg elértük Cár Simeonovo települését. Vagyis Szimeon Cár. Apró falucskáról van szó, talán ha százötvenen lakják. Biztos vagyok benne, hogy a kommunizmus alatt nem így hívták e települést. No de ki is volt Szimeon cár?

Valószínűleg nem II. Simeonról nevezték el a falut, aki ezen a néven gyermekkorában Bulgária uralkodója volt (névleg), amíg a szovjetek másként nem gondolták és **Szimeon Boriszov Szakszkoburgotszki** néven 2001-2005 között Bulgária miniszterelnöke is lehetett.

Hiába a kék vér (Saxe-Coburg-Gotha dinasztia), a kezdeti eufória elmúlt és az istenadta nép másodszor már nem szavazott bizalmat számára. Vezet?je a Második Simeon Népi Mozgalomnak, mely párt ma is jelen van Bulgária parlamentjében. Spanyol feleségét?l négy gyermeke született. Ahhoz, hogy országa miniszterelnöke lehessen, le kellett mondania trónigényér?l.

A falucska talán I. Simeonról kapta a nevét. Aki az els? bolgár állam uralkodój avolt, pont a mi honfoglalásunk idején. Hun rokonság ide, vagy oda, bizony ellenségek voltunk.

Szóval, ekkoriban az Etelközben él? magyar törzsek id?nként mások zsoldjába is szeg?dtek. Volt „megrendelés” b?ven, a Kárpát-medencében a frankok és a morvák hadakoztak egymással. (Bár nem kell ide hatalmas Morva Birodalmat álmognunk.) Miután kibékültek, a magyaroknak új szövetségést kellett keresniük a térségben. Bizánc. Igen, az intrikus Bizánc, aki Árpád és Kurszán segítségét kérte Simeon (az els?) bolgár cár ellen.

A bizánci flotta segítette a dunai átkelésben a magyar hadakat, akik Simeont két csatában is legy?zték. Simeon ezt követ?en kibékült Bizánccal, akik így magukra hagyták a magyar sereget. Így a harmadik csatában már bennünket gy?zött le a bolgár cár.

*A magyar sereg üldözi Simeon bolgár fejedelmet a honfoglalás el?estéjén (895)
13. századi bizánci miniatúra*

927-ben hunyt el I. Simeon, akit a bolgárok emlékezete Nagy Simeonként emleget.

Még mindig a Duna partján utazva elértük Botevo faluját. Úgy t?nik, bolgár barátaink falvaikat a nagy emberek?l nevezik el. Botevo több bolgár megyében is megtalálható és Hristo Botevr?l kapták a nevüket.

Hristo Botev az a bolgároknek, mint számunkra *Pet?fi Sándor*.

1849. január 6-án született egy hegyi városban. Ekkoriban még a bolgárok török uralom alatt éltek, így apja Odesszába küldte tanulni. Itt töltekezett fel a hazafias eszmékkel. Miután a törökök el?zték otthonról, Romániába ment (nem melleleg Románia ekkoriban „még” csak a Kárpátokon-túli területeket jelentette. 1875-ben szabadcsapatot szervezett hazája felszabadítására, de már 1876-ban elesett egy csatában.

Alig kéttucatnyi verse maradt fenn. Magyarországon m?ködik a nevét visel? általános iskola is.

Bár utunkat folytattuk India felé, s a Duna partján, akkor 1993-ban nem sokat tudtam honfoglaló ?seink Simeon cárral folytatott küzdelmér?l, sem Hrisztó Botevr?l, most álljon itt a költ? Az én imádságom c. verse.

http://csicsada.freeblog.hu/archives/2009/04/25/Hrisztó_Botev_1848-1876_Az_én_imádságom/

Mit mondjak, nagyon találó vers... Mintha Pet?fi írta volna...

Én istenem, igaz isten!

Nem te fönn a magasságban,
hanem te, ki itt laksz bennem,
vérem buzgó áramában.

Nem te, kinek ?sz barátok
s kövér papok térdre esnek,
kinek barom pravoszlávok
gyertyafénnyel hízelegnek.

Nem te, aki férfit és n?t
sárból gyúrtál-teremtettél
s cserben hagyta mindakett?t
s magad is rabtartó lettél.

Nem te, aki fölkented a
cárt, a pápát, pátriárkát,
nem te, aki eltépted a
testvéreim barátságát.

Nem te, ki a rabszolgának
leckét adsz a türelemb?l.
Ígérsz néki mennyországot,
míg szegény a sírba nem d?l.

Nem te isten, bálványképe
ostobáknak, hazugoknak.
Nem te, kihez térdepelve
elnyomóink folyamodnak.

De te, istene az észnek!
Ébreszt?je nemzetemnek,
te, kit holnap már a népek
lelkendezve ünnepelnek!

Én istenem, szítsd a népben
a szabadság h? szerelmét,
hadd tudja meg, hogy miképpen
tépheti a láncait szét.

Te adj er?t két kezemnek
s majd ha talpra áll a népem,
én is, én is ott lehessek,
essem el a harc tüzében.

Ó, ne hagyd, hogy forró szívem
itt h?ljön ki messze tájon,
add, hogy szavam zengve zengjen,

süket fülre ne találjon!

(Ford.: Nagy László)

Nawesh

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló